

“Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή.” Α΄ Κορ.15:51-52

Η συνταγή του Θεού για έναν άρρωστο κόσμο που χάνεται

Ο Θεός λαχταρά οι άνθρωποι που έχουν πλαστεί καθ' εικόνα Του, να μετανοήσουν από τους άσχημους δρόμους τους και να επιστρέψουν σ' Εκείνον. Η Βίβλος περιγράφει λεπτομερώς το τέλειο σχέδιό Του για την ανθρωπότητα. Ανά τους αιώνες, οι άνθρωποι συνεχώς εναντιώνονται προς το Δημιουργό τους. Υπομονετικά όμως ο Θεός τούς καλεί επανειλημμένα να επιστρέψουν σ' Εκείνον. Υπόσχεται αποκατάσταση της γης μας, εάν Τον εκζητήσουμε και μετανοήσουμε.

«Εάν ο λαός Μου, επάνω στον οποίο ονομάστηκε το όνομά Μου, ταπεινώσουν τον εαυτό τους, και προσευχηθούν, και εκζητήσουν το πρόσωπό Μου, και επιστρέψουν από τους δρόμους τους, τους πονηρούς, τότε Εγώ θα εισακούσω από τον ουρανό, και θα συγχωρήσω την αμαρτία τους, και θα θεραπεύσω τη γη τους» (Β΄ Χρον. 7:14)

Η μετάνοια είναι διαφορετική από το να λες απλά ότι λυπάσαι. Η μετάνοια είναι μια βαθειά θλίψη από καρδιάς για τις αμαρτίες κάποιου και η μεταστροφή προς την αντίθετη κατεύθυνση με αποφασιστικότητα, ώστε να μην αμαρτάνεις άλλο πια. Ο Ιησούς όταν ήταν με τη γυναίκα που είχε συλληφθεί για μοιχεία της είπε: *«Ούτε εγώ σε καταδικάζω, πήγαινε, και στο εξής μη αμάρτανε»* (Ιωα. 8:11). Σήμερα πολλοί απαιτούν οι χριστιανοί να μην καταδικάζουν τις αμαρτίες. Ενώ ο Χριστός έδειξε αγάπη από τη μια, από την άλλη όμως περίμενε από τη γυναίκα να μετανοήσει – *«Πήγαινε και στο εξής μη αμάρτανε»*. Είμαστε ευγνώμονες για τη χάρη του Θεού και τη συγχωρητικότητα Του, αλλά πρέπει να καταλάβουμε ότι το έλεός Του δεν αποτελεί διαβατήριο για την αμαρτία!

Αυτή είναι η πιο επείγουσα ανάγκη της εποχής μας. Το σώμα των πιστών πρέπει να αφιερώσει τον εαυτό του στην εκζήτηση του Θεού με ταπείνωση, προσευχή και με-

τάνοια. Ως πιστοί, πρέπει να μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας, και κατόπιν να ζητήσουμε το έλεος του Θεού για την οικογένειά μας, την εκκλησία, την κοινότητα, το έθνος μας.

Το 1863 σε μια εθνική διακήρυξη προσευχής και μετάνοιας, ο Πρόεδρος της Αμερικής Αβραάμ Λίνκολν έγραψε: *«Έχουμε εγκαταλείψει το Θεό. Έχουμε αφήσει το γεμάτο έλεος χέρι Του, που πάντα μας προφύλασσε στην ειρήνη, και μας πολλαπλασίαζε και μας δυνάμωνε. Και έχουμε μάταια φανταστεί, μέσα στην απατηλότητα της καρδιάς μας, ότι όλες αυτές οι ευλογίες προήλθαν από μια υπερφυσική σοφία και αρετή δική μας. Μεθυσμένοι από την αδιάκοπη επιτυχία μας, έχουμε γίνει πολύ αυτάρκεις, ώστε να νοιώσουμε την ανάγκη της λυτρωτικής χάρης και πολύ υπερήφανοι για να προσευχηθούμε στο Θεό που μας δημιούργησε! Γι' αυτό, καλούμαστε να ταπεινωθούμε ενώπιόν Του, να εξομολογηθούμε τις αμαρτίες του έθνους μας, και να προσευχηθούμε για επιείκεια και συγχώρεση»*.

Πολλοί λένε ότι η κρίση του Θεού πλησιάζει και θα αποδώσει δικαιοσύνη με το δυνατό Του βραχίονα. Ποια θα πρέπει να είναι η δική μας ανταπόκριση; Χρειάζεται να ταπεινωθούμε και να προσευχηθούμε. Χρειάζεται να μετανοήσουμε! Χρειάζεται να στραφούμε από τους διεφθαρμένους δρόμους μας. Χρειάζεται να εκζητήσουμε το Θεό για το έλεός Του. Όπως θα έσωζε τα Σόδομα και τα Γόμορρα, σύμφωνα με το αίτημα του Αβραάμ, εάν μόνο βρίσκονταν δέκα δίκαιοι, έτσι πρέπει να προσευχόμαστε, ότι για χάρη των δέκα δικαίων, ο Θεός θα δείξει και σε μας το έλεός Του μάλλον παρά την κρίση Του. Ως Εκκλησία του Χριστού, πρέπει να είμαστε ένα λαμπερό φως που φέγγει την καλοσύνη και τη δικαιοσύνη Του μέσα στο σκοτάδι.

Αφιερωμένος όχι σ' ένα σκοπό αλλά στο Χριστό

Αυτό που αξιώνει ο Ιησούς Χριστός από εμάς είναι ότι οφείλουμε να υπακούμε άμεσα σ' Εκείνον. Πειθαρχία σημαίνει μια προσωπική, γεμάτη πάθος αφιέρωση σ' ένα Πρόσωπο, στον Κύριό μας Ιησού Χριστό. Υπάρχει διαφορά μεταξύ αφοσίωσης σ' ένα Πρόσωπο και αφοσίωσης σε αρχές ή σε σκοπούς. Ο Κύριός μας ποτέ δεν ανήγγειλε ένα σκοπό, αλλά φανέρωσε μια προσωπική αφιέρωση προς Εκείνον.

Το να είσαι μαθητής Χριστού προϋποθέτει να είσαι αφιερωμένος σ' Αυτόν. Πολλοί από εμάς που ονομαζόμαστε Χριστιανοί δεν είμαστε αφιερωμένοι στον Ιησού. Κανείς πάνω στη γη δεν έχει αυτή τη γεμάτη πάθος αγάπη για τον Ιησού εάν το Άγιο Πνεύμα δεν του την έχει πρώτα μεταδώσει...Ο μόνος Αγαπών τον Κύριο Ιησού είναι το Άγιο Πνεύμα, και χύνει αυτή την αγάπη του Θεού στις καρδιές μας. Οποτεδήποτε το Άγιο Πνεύμα δει μια ευκαιρία για να δοξαστεί ο Ιησούς, θα πάρει την καρδιά σου, το νευρικό σου σύστημα, ολόκληρη την προσωπικότητά σου και απλά θα σε κάνει να λάμπεις και να φεγγοβολήσεις με αφοσίωση στον Ιησού.

Ο Κύριος ποτέ δεν υποσχέθηκε ότι η ζωή μας θα είναι χωρίς προβλήματα, επειδή αποφασίσαμε να Τον υπηρετήσουμε.

Υποσχέθηκε όμως να είναι μαζί μας κάθε στιγμή και να μας βοηθάει στα εμπόδια της ζωής. Το να γνωρίζεις ότι δεν αντιμετωπίζεις τις αντιξοότητες της ζωής σου μόνος είναι μια υπέροχη σκέψη που σου προσφέρει παρηγοριά, σιγουριά και δύναμη.

Ο Θεός μας είναι Πυρ Καταναλίσκον

Ανάμεσα στους χριστιανούς σήμερα, και κυρίως ανάμεσα στους νέους, δίνεται μία ιδιαίτερη έμφαση στην αγάπη και στο έλεος του Ιησού. Αυτό είναι καλό, γιατί είναι ο Ιησούς που μας αποκάλυψε τα αφάνταστα βάθη της αγάπης του Πατέρα και ο οποίος, για τη λύτρωσή μας, υπέφερε εκούσια όλη την αγωνία, καθώς έγινε άνθρωπος. Μπορούμε όμως να ξεπληρώσουμε το χρέος προς Εκείνον μόνο παραδίδοντας τον εαυτό μας και τη ζωή μας στους άγιους σκοπούς Του.

Δεν εννοώ ότι η προσωπική μας εμπειρία με το Χριστό πρέπει να περιοριστεί. Από Εκείνον δεν μπορούμε να ζητήσουμε κάτι τόσο μεγάλο που να μην μπορεί να το κάνει. Ακόμη και ο Παύλος ζητούσε περισσότερα. Ούτε εννοώ ότι οι χριστιανοί αποφεύγουν τη Βίβλο ή αρνούνται το κύρος της. Άλλωστε η Βίβλος παραμένει μπεστ-σέλλερ βιβλίο και συνεχίζει να διαβάζεται από εκείνους που πιστεύουν. Αλλά πολλοί ειλικρινείς πιστοί, δυστυχώς διαβάζουν επιλεκτικά, εστιάζοντας σ' εκείνα τα μέρη που επιβεβαιώνουν και εμπλουτίζουν την εμπειρία τους για τη στοργική αγάπη του Χριστού, δίνοντας λιγότερη προσοχή στα υπόλοιπα.

Ο Ιησούς μάς αποκάλυψε φίλους Του, αλλά υπάρχει μια προϋπόθεση: «*Εσείς είστε φίλοι Μου, εάν κάνετε όσα εγώ σας παραγγέλλω*» (Ιωα. 15:14). Μπορούμε να φυλάξουμε τις εντολές Του μόνο ενόσω μένουμε μέσα Του και τα λόγια Του μένουν μέσα μας (Ιωαν. 15:7-10).

Εάν είχαμε την πίστη του Αβραάμ θα

ανακαλύπταμε κάτι από το χαρακτήρα του Θεού. Όταν ο Θεός τον δοκίμασε ζητώντας τον Ισαάκ σαν ζωντανή θυσία, δεν ανέβαλε ούτε συζήτησε πώς ένα τέτοιο αίτημα θα μπορούσε να είναι σύμφωνο με την ουράνια αγάπη και δικαιοσύνη. Αναμφίβολα απόρρησε, άλλωστε ήταν άνθρωπος, όμως υπάκουσε. Δεν κάνει διάλογο με το Θεό του Αβραάμ. Απλά υπακούει τις εντολές Του!

Μήπως ο Θεός που αποκάλυψε τον Εαυτό Του στο Μωυσή μέσα από τη φωτιά και μέσα από τον καπνό και τις αστραπές στο Όρος Σινά, έδωσε στα παιδιά Του τις Δέκα .....Υποδείξεις; Μήπως ο Θεός που απάντησε στον Ιώβ μέσα από τον ανεμοστρόβιλο, έδειξε τον Εαυτό Του στα παράπονα του Ιώβ; Όχι. Η απάντησή του συνοψίζεται σε μια αναπάντητη ερώτηση: «*Πού ήσουν όταν θεμελίωνα την γη;*» (Ιωβ 38:4). Και ο Ιώβ δεν είχε απάντηση. Πρόσεξε καλά, ωστόσο, ότι ενώ ο Θεός δεν απάντησε στις διανοητικές ερωτήσεις και τα επιχειρήματα του Ιώβ, κατάλαβε την πραγματική ανάγκη της καρδιάς του. Πόσο υπέροχα είναι τα τελευταία λόγια που ακούμε από τον Ιώβ: «*Άκουγα για σένα με την άκρη του αυτιού, αλλά τώρα σε βλέπει το μάτι μου, γι' αυτό αηδιάζω με βδελυγμία τον εαυτό μου, και μετανιώ με χόμα και στάχτη*» (Ιώβ 42:5-6).

Ας μην υπεραπλουστεύουμε τα πάντα προωθώντας μια ψευδή διάκριση του χαρακτήρα του Θεού ανάμεσα στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη. Η πλή-

ρης έκταση της αγάπης του Θεού για τον άνθρωπο δεν αποκαλύφθηκε έως ότου πέθανε ο Χριστός, πληρώνοντας για τις αμαρτίες μας.

Ας προσευχηθούμε διακαώς, ώστε ο Θεός να φέρει στην επιφάνεια τις κρυφές αμαρτίες της καρδιάς μας και να μας διδάξει να μισήσουμε την αμαρτία, όπως κάνει άλλωστε και ο Ίδιος, έτσι ώστε να μάθουμε την υποταγή σαν το Χριστό. Μακάρι η στάση του Ψαλμωδού ενώπιον του Θεού να γίνει και δική μας: «*Ο Κύριος βασιλεύει, ας τρέμουν οι λαοί, Αυτός που κάθεται πάνω στα Χερουβείμ, ας σειστεί η γη! Ο Κύριος είναι μεγάλος στη Σιών, και είναι υψηλός σε όλους τους λαούς. Ας δοξολογούν το μεγάλο και φοβερό Όνομά Του*» (Ψαλ. 99:1-3).

Τότε, ας χαρούμε γιατί είναι Άγιος, γιατί οι σκέψεις και οι σκοποί Του είναι μερικές φορές πέρα από την αντίληψή μας, γιατί Εκείνος βασιλεύει αιώνια. Η ασύλληπτη μεγαλιότητά Του και η ακλόνητη κυριαρχία Του μπορούν να γίνουν, καθώς παραδίνουμε τη ζωή μας σ' Αυτόν και αναπαυόμαστε σ' Αυτόν, πηγή όχι τρόμου αλλά άνεσης και ασφάλειας.

Υψηλό φρούριο είναι ο Θεός μας. Αν ο Θεός είναι μαζί μας, ποιος θα είναι εναντίον μας; Ποιος θα κατηγορήσει τους εκλεκτούς του Θεού; Ποιος θα μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού; Η ειρήνη που είχε ο Αβραάμ, η ειρήνη που ξεπερνά κάθε γνώση, μπορεί να γίνει και δική μας.

Κύριε, φέρε φωτιά αναζωπύρωσης μέσα μας

Η Ελλάδα βρίσκεται σ' ένα σημείο μεγάλης ηθικής κρίσης. Αυτό το έθνος, που τόσο ευλογήθηκε στην ιστορία του με πολύ φως του ευαγγελίου, απορρίπτει δημόσια αυτό το φως και φθάνει στην κατάσταση που περιγράφεται στο Ιο κεφάλαιο της προς Ρωμαίους επιστολής: «*Επειδή, ενώ γνώρισαν τον Θεό, δεν Τον δόξασαν ως Θεό, ούτε Τον ευχαρίστησαν αλλά, μέσα στους μάταιους συλλογισμούς τους, αναζήτησαν μάταια πράγματα, και σκοτίστηκε η ασύνετη καρδιά τους*» (Ρωμ. 1:21).

Κοίταξε, για παράδειγμα, το θεμελιώδη θεσμό του γάμου. Ο Κύριος, μέσα από το δημιουργικό του σχέδιο και μέσα από την καθαρή διδασκαλία του Λόγου Του, δεν θα μπορούσε να εκφραστεί πιο ρητά, ότι αναγνωρίζει το γάμο ως ένα ιερό θεσμό μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας. Έθνη και κουλτούρες αυτό το έχουν καταλάβει εδώ και χιλιά-

δες χρόνια. Παρ' όλα αυτά, πολλοί επαναστατούν ενάντια σ' αυτό που τόσο καθαρά έχει θεσπίσει ο Θεός.

Το γεγονός ότι αυτό θα μπορούσε να γίνει ένα θέμα, αποκαλύπτει το πόσο χαμηλά σαν έθνος έχουμε πέσει, πνευματικά και ηθικά. Αυτό που απομένει είναι ο Κύριος να εγκαταλείψει αυτό το έθνος στις αμαρτίες του, και να επιφέρει επάνω του την κρίση που τους πρέπει, εκτός εάν οι άνθρωποι του Θεού ανταποκριθούν! Έχει όμως το βλέμμα Του στραμμένο προς τα παιδιά Του που οφείλουν να οδηγηθούν στο δρόμο της ταπεινώσης, της προσευχής και της μετάνοιας (Β' Χρον. 7:14). Μας καλεί να αποτινάξουμε την αδιαφορία και τον εγωκεντρισμό, και να γεμίσουμε με το Πνεύμα Του, την αλήθεια Του και την αγάπη Του. Μας καλεί να γίνουμε φως μέσα σε μια γενεά στρεβλή και διεστραμμένη, εφαρμόζοντας το Λόγο Του (Φιλιπ. 2:15-16).

Ο Κύριος επιθυμεί αυτό το έθνος, και κάθε έθνος, να έρθει σε μετάνοια και ν' αποκτήσει την εμπειρία της πνευματικής αφύπνισης. Από πού θ' αρχίσει αυτή η αναζωπύρωση; Αλήθεια, τι θα μπορούσε να συμβεί στις μέρες που έρχονται, εάν εσύ κι εγώ αφιερώνουμε τελείως τον εαυτό μας σ' Εκείνον και στα σχέδιά Του;

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Τα φώτα που φωτίζουν ένα σκοτεινό από την αμαρτία κόσμο

Χρειαζόμαστε φώτα να φωτίζουν αυτόν τον σκοτεινό από την αμαρτία κόσμο! Οι ακόλουθοι του Αμνού, χρειάζεται να ανεφοδιάσουν τα τρεμοσβησμένα λυχνάρια της ζωής τους. Θα νικήσουμε τη μάχη μόνο στα γόνατα. Τώρα είναι η ώρα ν' ανακαλύψουμε πού πήγαμε λάθος, και πώς να επιστρέψουμε στα παλιά μονοπάτια.

Η πνευματική ανανέωση είναι αναγκαία σήμερα. Κοστίζει να πλησιάσεις το Θεό, αλλά πάντοτε αξίζει. Ας πάμε πίσω στη Βαιθήλ, πίσω στην καιόμενη βάτο, πίσω στο μέρος που χάσαμε την ευλογία μας. Χρειαζόμαστε περισσότερο σήμερα, κήρυκες που να κεντρίζουν καρδιές. Χρειαζόμαστε άφοβους άνδρες με πίστη και φωτιά. Χρειαζόμαστε ανθρώπους που δεν θα δικαιολογούν την αμαρτία, αλλά θα την πετούν έξω. Χρειαζόμαστε ανθρώπους του Θεού που να γνωρίζουν πώς να νηστεύουν και να προσεύχονται. Χρειαζόμαστε ανθρώπους με μεγάλο βάρος για ψυχές και όραση που περιλαμβάνει ολόκληρο τον κόσμο.

Δεν μπορούμε να περιμένουμε το μέγιστο της ευλογίας όταν υπάρχει ελάχιστη αφιέρωση. Η εκκλησία δυστυχώς είναι γεμάτη από κοιμώμενους γίγαντες! «Γνωρίζοντας τον καιρό ότι είναι ήδη ώρα να εγερθούμε από τον ύπνο• επειδή, η σωτηρία βρίσκεται σε μας πλησιέστερα, παρά όταν πιστέψαμε» (Ρωμ. 13:11). Το φως μας είναι τόσο αμυδρό, η πίστη μας είναι τόσο αδύναμη και η δύναμή μας τόσο ανεπαρκής. Έφθασε η ώρα να απελευθερωθούμε από την αμαρτωλή σιωπή μας, να επιχειρήσουμε μεγαλύτερα πράγματα, να προσευχηθούμε εκτενέστερες προσευχές και να περιμένουμε μεγαλύτερες ευλογίες. Μόνο μια επίσκεψη από τον ουρανό και μια έκχυση του Αγίου Πνεύματος μπορεί να μας σώσει από την καταστροφή.

Το μεγάλο παράδειγμα

«Άλλωστε, γι' αυτό προσκληθήκατε, αφού κι ο Χριστός πέθανε για χάρη σας, αφήνοντας σε σας το παράδειγμα να ακολουθήσετε βαδίζοντας στ' αχνάρια Του» Α' Πέτρ.2:21

Οι χριστιανοί δεν είναι απαλλαγμένοι από παθήματα και θλίψεις, όπως νομίζουν ή διδάσκουν μερικοί. Ο απ. Πέτρος στην περικοπή από την οποία πήραμε και το σημερινό μας εδάφιο λέει ξεκάθαρα ότι οι πιστοί του Χριστού θα υποφέρουν για την πίστη τους. Και φέρνει σαν παράδειγμα τον ίδιο το Χριστό, ο οποίος υπέφερε και στο τέλος πέθανε για χάρη μας, για να μας σώσει από την αιώνια καταδίκη και να

Έχουμε σχέδια και σύνεργα εν αφθονία. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι το Άγιο Πνεύμα και φωτιά! Ας πάρουμε τα όπλα μας και ας ζητήσουμε όλα όσα έχει ο Θεός για εμάς. Ζούμε στην ερημιά, επιθυμώντας πράσα αντί γι' αγάπη, σκόρδα αντί για χάρη, πεπόνια αντί για μάννα. Είμαστε απρόθυμοι να κατακτήσουμε τη γη. Οφείλουμε να βρισκόμαστε σε διαρκή επαφή με τον Κύριό μας. Οι καρδιές μας πρέπει να είναι καθαρές και γεμάτες από αγάπη για το Θεό και αγάπη για τις ψυχές. Έχουμε γίνει πολύ συνηθισμένοι. Έχουμε πέσει σε βαθύ λήθαργο και επιπολαιότητα.

Μακάρι ο Θεός να μας δώσει ένα μεγαλειώδες ουρανόσταλο ξύπνημα Αγίου Πνεύματος, που θα σαρώσει τη χώρα μας και θα μας στρέψει στις βάσεις που την έκαναν μεγάλη. Μακάρι ο Θεός να μας βοηθήσει να κτίσουμε το θεμέλιο της δικαιοσύνης, που θα αποκαταστήσει το σεβασμό για τη Βίβλο και το φόβο του Θεού στα έθνη του κόσμου. «Η δικαιοσύνη υψώνει έθνος, ενώ η αμαρτία είναι όνειδος λαών» (Παρ. 14:34). Είναι λυπηρό που έχουμε χάσει την αίσθηση της αμαρτίας και την ανάγκη μας για το Θεό. Η αναζωπύρωση που χρειαζόμαστε δε θα έρθει ποτέ χωρίς βαθεία μετάνοια, ταπεινωση και πολλή προσευχή.

Ας προσευχηθούμε μέχρις ότου σειστεί ο τόπος που μαζευόμαστε. Ας προσευχηθούμε μέχρις ότου «όλοι μας να γίνουμε πλήρεις από το Άγιο Πνεύμα» και να μιλούμε «τον λόγο του Θεού με παρρησία» (Πραξ. 4:31). Είναι καιρός να «φωνάξουμε δυνατά» και να «μην λυπηθούμε» (Ησα. 58:1). Οι υποσχέσεις του Θεού είναι αληθινές. Το σχέδιό Του δεν θ' αποτύχει ποτέ. Χρειαζόμαστε ένα καινούργιο κάλεσμα για μετάνοια, μια νέα δίψα για αγιότητα και δύναμη.

μας χαρίσει ζωή αιώνια.

Έτσι, κι εμείς θα βαδίζουμε στ' αχνάρια τα δικά Του και θα υποστούμε παθήματα, θα υποφέρουμε, θα έχουμε θλίψεις στον κόσμο αυτό ακριβώς επειδή είμαστε του Χριστού. Απ' όλα' αυτά θα απαλλαγούμε μόνο όταν θα μας πάρει ο Χριστός στην ένδοξη παρουσία Του στον ουρανό, όπου δε θα υπάρχει πια πόνος, και δάκρυ και θάνατος. Αυτή είναι η κλήση μας, γι' αυτό έχουμε προσκληθεί και αυτό πρέπει να συνειδητοποιήσουμε. Να προσέχουμε μόνο να μην υποφέρουμε εξ' αιτίας κάποιου κακού που έχουμε κάνει!

Πότε κοιμάται ο διάβολος;

Κάποτε, λέει μια ιστορία, ένας άνθρωπος είδε το εξής όνειρο : Στον περίβολο μιας εκκλησίας κοιμόταν ήσυχος ο διάβολος. Πιο πέρα ήταν μια άλλη εκκλησία κι απ' έξω ο διάβολος βημάτιζε νευρικά. Ρώτησε τότε έναν περαστικό τι σημαίνουν αυτά, κι εκείνος του απάντησε : Σ' αυτήν εδώ την εκκλησία ο διάβολος κοιμάται ήσυχος, γιατί όλους εκεί μέσα τους έχει στο χέρι. Είναι δικοί του και δεν ανησυχεί. Στην άλλη όμως γίνεται πνευματική δουλειά, άνθρωποι αφυπνίζονται, κι αυτό φυσικά δεν του αρέσει καθόλου!

Μα είναι δυνατόν σε μια εκκλησία ν' ανήκουν όλοι στο διάβολο; Ναι, είναι! Το λέει ο ίδιος ο Λόγος του Θεού. Οι άνθρωποι μπορεί να ασχολούνται με πολλά «θηρσκευτικά» πράγματα, αν δεν έχουν όμως προσωπική σχέση με τον Ιησού Χριστό, δεν είναι δικοί Του. Πηγαίνουν στην εκκλησία «από καθήκον», προσεύχονται, προσπαθούν να είναι τυπικά εντάξει, όμως μέσα στην καρδιά τους κρατούν την αγάπη για τον εαυτό τους. Ο Χριστός μένει κλειδωμένος ερμητικά απ' έξω. Πραγματική εκκλησία του Ιησού Χριστού ζωντανή είναι εκείνη που αγαπά τον Κύριο και ζει για Κείνον.

Ας γίνει ο καθένας μας πηγή ευλογίας στην εκκλησία που ο Θεός μάς έχει βάλει ζώντας το θέλημά Του, παραδομένοι ολοκληρωτικά σ' Εκείνον. Έτσι δε θ' αφήσουμε πόρτα ανοιχτή στον εχθρό μας και εχθρό Του. Θα μένει ανήσυχος απ' έξω, να μας πολεμά, αλλά χωρίς να μας νικά!

Η δόξα του Ουρανού

«Αρπάχτηκε στον παράδεισο και άκουσε πράγματα που δεν εκφράζονται με λόγια και δεν επιτρέπεται σε άνθρωπο να τα πει» Β' Κορ.12:4

Δε θα το ξεχάσω ποτέ. Ο πατέρας μου 97 χρονών, ήταν βαριά άρρωστος στο κρεβάτι. Όλα τα αδέρφια μου είχαν έρθει να τον δουν για τελευταία φορά. Κάποια στιγμή ένα μεσημέρι, το πρόσωπό του πήρε μια λάμψη πρωτόγνωρη κι άρχισε κοιτώντας ψηλά να θαυμάζει και να ευχαριστεί και να δοξάζει το Θεό. Αυτό διάρκεσε περίπου μισή ώρα. Όταν στο τέλος τον ρώτησα να μας πει τι έβλεπε και θαύμαζε τόσο έντονα, είπε πως ήταν αδύνατο να τα περιγράψει. Είπε μόνο, πως είναι τόσο όμορφα εκεί, στον ουρανό, που δεν ήθελε πια να ζήσει στη γη ούτε ένα δευτερόλεπτο. Κι όταν ύστερα από λίγη ώρα ήρθε ο γιατρός του χωριού, που ήταν άπιστος, να τον δει, είπε στο γιατρό πως δεν ήθελε τα φάρμακά του, γιατί βιαζόταν να πάει στον ουρανό! Κι όταν εκείνος έφυγε, ο πατέρας μου σχολίασε : «Ο φουκαράς θα νόμισε πως μου έχει στρίψει!!» Τι ευλογημένη εμπειρία! Θα μένει ζωντανή για πάντα στη μνήμη μου.

«Ιδού, έρχομαι γρήγορα»

Στις μέρες μας, προσπαθούν οι άνθρωποι να φέρουν ειρήνη στον κόσμο, ενώ δεν υπάρχει ειρήνη στην καρδιά και στο μυαλό τους, όπου θα έπρεπε πρώτα να υπάρχει. Γιατί όμως οι άνθρωποι είναι τόσο τυφλοί, ώστε να μην μπορούν να δουν την εκπλήρωση του προφητικού Λόγου του Θεού σ' αυτά που διαδραματίζονται μπροστά μας και στα γεγονότα που συμβαίνουν γύρω μας μέρα με τη μέρα;

Η άφηση περνάει. Είναι νύχτα πάνω από τις ηπείρους αυτού του κόσμου και τα νησιά της θάλασσας. Δεν υπάρχει ειρήνη! Και ούτε θα υπάρξει, μέχρι να χαράξει το ένδοξο Πρωινό όπου ο Άνθρωπος του Γολγοθά θα επιστρέψει να γίνει ο Πρίγκιπας της Ειρήνης, ο Βασιλιάς των βασιλιάδων, και ο Κύριος των κυρίων! (Ησαΐα. 9:6, Αποκ. 17:14).

Ξαφνικά! Χωρίς προειδοποίηση! Όχι σε ώρα που θα έχουμε προγραμματίσει, αλλά σε στιγμή που δεν σκεφτόμαστε! Δεν μπορούμε να διαβάσουμε τη Βιβλική θεώρηση της εμφάνισής Του χωρίς να έρθουμε σε επαφή με τα στοιχεία της ταχύτητας και του ρυθμού.

Δεν θα υπάρξει χρόνος για να γίνει

προετοιμασία. Ξαφνικά ήταν μεσάνυχτα όταν ακούστηκε η φωνή: «*Ιδού, ο Νυμφίος έρχεται!*» (Ματθ. 25:6). Δεν θα υπάρχει χρόνος τότε να πάρεις λάδι για τις λαμπάδες! Δεν θα υπάρχει χρόνος για να κάνεις προετοιμασία την οποία έπρεπε να είχες κάνει τις προηγούμενες ημέρες. Όταν έρθει, θα έρθει ξαφνικά! (Μαλαχ. 3:1-3, Ματθ. 24:44).

Η ταχύτητα αυτού του συμβάντος θα πιάσει τον κόσμο απροετοίμαστο και αιφνιδιαστικά! Ο Κύριος ξαφνικά θα έρθει στο ναό Του! (Μαλαχ. 3:1).

Ξαφνικά! Χωρίς προειδοποίηση – έτσι θα είναι ο ερχομός Του. Δεν θα υπάρχει προειδοποίηση από τους ουρανούς. Ο ουρανός προετοιμάζεται αν και ο κόσμος όχι! Δεν είμαστε καλεσμένοι να γνωρίζουμε την ώρα. Δεν είμαστε καλεσμένοι να μπορέσουμε να καθορίσουμε τη μέρα. Αλλά μέσα μας υπάρχει μια σταθερή, μικρή Φωνή που ψιθυρίζει: «*Σηκώστε ψηλά τα κεφάλια σας επειδή, πλησιάζει η απολύτρωσή σας*» (Λουκ. 21:28).

Η πνευματική ατμόσφαιρα φαίνεται φορτισμένη. Μπορούμε να περιμένουμε το απρόσμενο. Είναι πιθανό να γνωρί-

ζουμε βαθειά μέσα μας, τα πράγματα που δε μπορούν να γνωρισθούν. Κάλεσε ό,τι θέλεις, υπάρχει μια βαθειά πνευματική συναίσθηση που πηγαινει βαθύτερα από τη διανοητική, ή τη λογική, ή την ανθρώπινη κατανόηση, που είναι πολύ πραγματική στους λυτρωμένους και σ' αυτούς που γνωρίζουν τη φωνή του Αγίου Πνεύματος.

Έρχεται! Έρχεται ξαφνικά! Η ώρα του ερχομού Του δεν είναι μακριά! Ετοιμαστείτε!

Θυμάστε όταν ο Ιησούς, ο Άγιος, ήρθε στην πόλη της Ιερουσαλήμ πάνω σ' ένα γαϊδουράκι; (Ματθ. 21: 1-11). Το είχε καβαλήσει με όλη Του τη δόξα; Όχι, ήταν πάνω σε άγια πομπή για να πεθάνει. Αυτή τη φορά όταν θα έρθει, τα σύννεφα θα είναι το άρμα Του και ο θάνατος, η πείνα και ο λοιμός θα εξαφανιστούν ενώπιον του θριαμβευτικού βήματός Του.

Ελάτε, εσείς που μια φορά απορρίψατε τον Ιησού! Ελάτε, εσείς οι Βασιλιάδες της Γαλιλαίας! Γνωρίζω ότι είναι νύχτα, αλλά κοιτάω μέσα απ' το σκοτάδι προς τη Χρυσή Ανατολή. Κοίτα, το Πρωί έρχεται! Ας πεθάνουν όλα τα παλιά.

Ο προβολέας του Θεού που ψάχνει τις καρδιές

«*Επειδή, η δόξα τού Κυρίου γέμισε τον οίκο τού Θεού*» (Β' Χρον. 5:14).

Η εκκλησία χρειάζεται απεγνωσμένα την επιστροφή της δόξας του Θεού. Έχουμε συνηθίσει πάρα πολύ με την απουσία της μεγαλειώδους παρουσίας Του. Ίσως ν' αγνοούμε τελειώς την αποχώρησή Του, γιατί σπάνια είχαμε την εμπειρία της φανέρωσης του Αγίου Θεού ανάμεσά μας. Μέσα στη Γραφή

μάς υπενθυμίζεται η δύναμη της παρουσίας του Θεού. Ένα φανερό αποτέλεσμα, είναι η βαθειά αναγνώριση της αμαρτίας που σφίγγει τις καρδιές των ανθρώπων του Θεού. Δεν πρέπει να εκπλησσομάστε εάν η κοινωνία με το Θεό, που αποκαλύπτει τον εαυτό Του, ξεσκεπάζει τον εαυτό μας. «*Κάθε τι που φανερώνεται είναι φως*» (Εφ. 5:13

Ο Δανιήλ ήταν τόσο άπογος, ώστε

ακόμη και οι εχθροί του δε μπορούσαν να βρουν κάτι για να τον κατηγορήσουν ως προς την διατήρηση της πίστης του στο Θεό και της αδιάλειπτης προσευχής του. Ωστόσο, μπροστά στην παρουσία του προβολέα της Δόξας, παρατήρησε ότι η «*ζωτικότητα του μεταστράφηκε σε μαρασμό*» (Δαν. 10:8). Ο Ησαΐας μπροστά σ' αυτή την Παρουσία, αναφώνησε: «*Ω, ταλαίπωρος εγώ!... για τον λόγο ότι, είμαι άνθρωπος με ακάθαρτα χείλη, και κατοικώ ανάμεσα σε λαό με ακάθαρτα χείλη επειδή, τα μάτια μου είδαν τον Βασιλιά, τον Κύριο των δυνάμεων*» (Ησαΐ. 6:5).

Ο Πέτρος, κάτω από τέτοιο αυτοέλεγχο, έπεσε στα πόδια του Ιησού, λέγοντας: «*Βγες έξω από μένα, επειδή είμαι άνθρωπος αμαρτωλός, Κύριε!*» (Λουκ. 5:8). Αλλά, όλη αυτή η αποκάλυψη και η καταδίκη του εαυτού μας μόνον ευλογίες φέρνει, γιατί είναι το αποτέλεσμα της ουράνιας όρασης!

Εάν η Βιβλική αναζωπύρωση έρθει, πρέπει να προέλθει από μια υπερφυσική φανέρωση της παρουσίας του Θεού. Όταν Εκείνος έρχεται, η αμαρτία αποκαλύπτεται, ο εαυτός κατευθύνεται, και ο σατανάς καταστρέφεται. Μακάρι ν' αναζητούμε τον Κύριο ενόσω μπορεί να ευρεθεί, και να Τον επικαλούμαστε όσο είναι κοντά.

Η αγάπη ακούει

"*Άκουσε τη φωνή μου, σύμφωνα με το έλεός σου*" (Ψαλμ.119:149)

Όταν αγαπάμε τους άλλους, τότε οφείλουμε και να τους ακούμε. Σίγουρα απαιτείται κόπος και προσπάθεια για να επικεντρώσουμε την προσοχή μας και να ακούσουμε αυτά που μας λένε. Όμως όταν το κάνουμε, τότε δείχνουμε αληθινό ενδιαφέρον και σεβασμό στο συνάνθρωπό μας.

Ο Ψαλμωδός Δαβίδ είπε: "*Άκουσε τη φωνή μου, σύμφωνα με το έλεός σου*" (εδ.149). Αυτό έδειχνε μία σημαντική αλήθεια, ότι δηλαδή ο Θεός που μας αγαπά επίσης μας ακούει, γιατί το να μπορείς να ακούς είναι ένα μέρος αγάπης.

Όταν μπορείς να ακούς τη σύζυγό σου, το σύζυγό σου, το συνάδελφό σου ή το φίλο σου, ενθαρρύνεις τον άνθρωπο και μπορεί ίσως να δει πιο ξεκάθαρα ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζει.

Φέρνοντας τον ονειδισμό του Ιησού

Ο συγγραφέας της προς Εβραίους Επιστολής μάς δίνει μια καταπληκτική, εντολή ταπείνωσης: «*Ας πάμε λοιπόν κι εμείς έξω από το στρατόπεδο κοντά Του κι ας υποστούμε τον ίδιο μ' Αυτόν εξευτελισμό*» (Εβρ. 13:13). Η μεγάλη δύναμη του Βιβλίου της προς Εβραίους Επιστολής είναι ο τρόπος που μας βοηθά να καταλάβουμε τον Ιησού σε σχέση με τα κύρια δόγματα του Ιουδαϊσμού. Στο 13ο κεφάλαιο το μαθαίνουμε με τον ίδιο τρόπο, ώστε τα ζώα που προορίζονταν για να θυσιαστούν να τα βγάζουν έξω από το στρατόπεδο για να καούν «... γι' αυτό και ο Ιησούς, για να αγιάσει τον λαό διαμέσου τού δικού του αίματος, έπαθε έξω από την πύλη» (Εβρ. 13:12).

Ο Ιησούς υπέφερε μεγάλη ατίμωση στην πορεία για να μας φέρει στη σωτηρία. Παίρνοντας τις αμαρτίες μας επάνω Του, ένοιωσε το φυσικό πόνο, την συναισθηματική ταραχή, την κοινωνική απόρριψη, την ατίμωση, και την πνευματική οδύνη. Ίσως το δυσκολότερο πράγμα για εμάς σήμερα ν' ακούσουμε είναι ότι όταν ερχόμαστε στον Ιησού, καλούμαστε να υποφέρουμε την ατίμωσή Του.

Η μεγάλη αίρεση για πολλούς χριστιανούς σήμερα είναι να πιστεύουν ότι η χριστιανική ζωή είναι ένας εύκολος και αξιολύβαστος τρόπος ζωής. Στην πραγματικότητα, η χριστιανική ζωή είναι δύσκολη! Τόσο δύσκολη ώστε χωρίς το έργο του Αγίου Πνεύματος του Θεού μέσα σου, δεν μπορείς να τη ζήσεις. Εμπεριέχει βάσανα και δεν είναι καθόλου άνετη!

Μέρος του προβλήματος σήμερα στην εκκλησία σε πολλές χώρες είναι ότι ο χριστιανισμός παρουσιάζεται εύκολος. Οι πρώτοι χριστιανοί δε γνώριζαν τίποτα από αυτόν το είδος πίστης, γι' αυτούς ήταν μια σκληρή ζωή που απαιτούσε θυσίες. Ο πραγματικός χριστιανισμός είναι σήμερα τόσο δύσκολος, όσο ήταν και στο παρελθόν. Είναι ακριβώς το

ίδιο απαιτητικός, αξιώνοντας τόσες θυσίες όσες αξίωνε και στον 1ο αιώνα.

Είμαστε ακόλουθοι του Ιησού, του Ανθρώπου της Λύπης. Έχουμε ακόμη εντολή να υπομένουμε την ατίμωσή Του. Η ντροπή του Σταυρού είναι και δική μας. Το να υποφέρουμε ακόμη μας ανήκει. Αυτοί που έχουν διαφορετική γνώμη, χρειάζεται ν' ακούσουν τον Απόστολο Πέτρο που είπε: «*Δεδομένου ότι, σε τούτο προσκληθήκατε, επειδή και ο Χριστός έπαθε για χάρη σας, αφήνοντας παράδειγμα σε σας, για να ακολουθήσετε τα ίχνη του*» (Α' Πετ. 2:21).

Ακούστε τα λόγια του Ιησού προς την εκκλησία της Σμύρνης: «*Ξέρω τα έργα σου και τη θλίψη σου και τη φτώχεια σου, είσαι, όμως, πλούσιος, ξέρω και τη βλασφημία αυτών που λένε για τον εαυτό τους ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά είναι συναγωγή τού σατανά. Μη φοβάσαι τίποτα από όσα πρόκειται να πάθεις πρόσεξε, ο διάβολος πρόκειται να βάλει μερικούς από σας σε φυλακή, για να δοκιμαστείτε και θα έχετε θλίψη δέκα ημερών. Γίνε πιστός μέχρι θανάτου, και θα σου δώσω το στεφάνι της ζωής*» (Αποκ. 2:9-10). Ο Ιησούς γνώριζε για τις δοκιμασίες των χριστιανών στη Σμύρνη. Η λέξη που χρησιμοποιείται για τη «θλίψη» χρησιμοποιείται επίσης για να περιγράψει το λιώσιμο του σιταριού κάτω από πελώριες μολόπετρες. Είναι πραγματική πίεση. Το είδος της πίεσης και της δοκιμασίας αναφέρεται ειδικά γι' αυτούς που υπέφεραν για χάρη του Ιησού.

Η εκκλησία της Σμύρνης βίωσε μεγάλες ώρες καταδίωξης. Τον 2ο αιώνα, ο Πολύκαρπος, ο ηλικιωμένος επίσκοπος της εκκλησίας, φέρθηκε ενώπιον των αρχών και του ζητήθηκε να αποκηρύξει την πίστη του. Τον έδεσαν σ' έναν πάσσαλο και άναψαν ένα σωρό από ξύλα τριγύρω του. Καθώς οι φλόγες άρχισαν να τον περιζώνουν, οι αρχές του φώναζαν να αλλαξοπιστήσει. Ο Πολύκαρπος

φώναξε μέσα απ' τις φλόγες: «86 χρόνια Τον υπηρέτησα, και ποτέ δεν με έβλαψε. Τότε πώς μπορώ να βλασφημήσω το Βασιλιά μου που μ' έσωσε;»

Πρόσεξε ότι ο Ιησούς δεν είπε στην εκκλησία της Σμύρνης ότι επρόκειτο ν' απομακρύνει την καταδίωξη; Δεν προσφέρθηκε να τους ελευθερώσει από τη βία. Όμως υποσχέθηκε να τους ανταμείψει. Η κλήση Του είναι να είμαστε πιστοί εν μέσω δοκιμασιών. Η υποσχόμενη αμοιβή είναι το στεφάνι της ζωής.

Υπάρχουν πολλά μέρη σ' όλο τον κόσμο, όπου η εκκλησία καταλαβαίνει μέσα από σκληρές δοκιμασίες την αλήθεια που είπε ο Ιησούς στους χριστιανούς της Σμύρνης. Η πίστη τους καθαρίζεται μέσα από τη φωτιά κατά τη διάρκεια του καιρού των διωγμών. Με χαρά υποφέρουν την ατίμωση του Ιησού.

Για όσους από εμάς, όπου δεν περνάμε από τέτοιου είδους δοκιμασίες φανερών διωγμών, χρειάζονται τουλάχιστον δύο να κάνουμε. Πρώτον, χρειάζεται να προσευχόμαστε για τους αδελφούς και τις αδελφές μας που υπομένουν αυτές τις δοκιμασίες. Η στήριξή μας μέσω της προσευχής είναι βασική για την αντοχή τους. Το δεύτερο πράγμα είναι και το πιο δύσκολο. Χρειάζεται ν' αλλάξουμε το τι περιμένουμε από την πίστη μας. Έφθασε η ώρα να παραμερίσουμε τον «ελαφρύ» χριστιανισμό. Η πίστη μας πρέπει να σημαίνει να παίρνουμε δύσκολες αποφάσεις και να απομακρυνόμαστε από μια «εύκολη» πίστη που δεν διεκδικεί τίποτα και που κοστίζει λίγο. Είναι η ώρα να πάψουμε να παραπονιόμαστε διαρκώς για τα προσωπικά μας «θέλω» ή για εξυπηρετήσεις που διαρκούν πολύ. Ο Ιησούς δεν μας καλεί σε ευκολίες ή σε ανέσεις, αλλά στο Σταυρό. Καλούμαστε να κουβαλάμε το Σταυρό του Χριστού, υπομένοντας την ατίμωσή Του επάνω μας, καθώς ζούμε τη ζωή Του με χαρά και διακηρύττουμε την επερχόμενη βασιλεία Του.

Τροφή για σκέψη

Περιπασημοί που αποσπούν την προσοχή μας έρχονται σε όλες τις μορφές και από διαφορετικές κατευθύνσεις. Στην περίπτωση της Μάρθας, ο περιπασημός είχε τη μορφή του μαγειρέματος και της καθαριότητας. Κι αυτό, παρότι προσπαθούσε να υπηρετήσει τον Χριστό, αντί να Τον ακούει και να μιλά μαζί Του. Η Μαρία δεν ήθελε τίποτα άλλο, γι' αυτό «*κάθισε κοντά στα πόδια του Ιησού και άκουε τη διδαχή Του*» (Λουκ. 10:39). Όταν η Μάρθα γκρίνιασε, επειδή η Μαρία δεν τη βοηθούσε, ο Ιησούς της είπε: «*Η Μαρία διάλεξε την καλή αυτή μερίδα, που δεν θα της αφαιρεθεί*» (Λουκ. 10:42).

Τα λόγια του Ιησού μάς υπενθυμίζουν ότι η σχέση μας μαζί Του είναι πιο σημαντική από οτιδήποτε άλλο, όσο καλό και αν είναι, που μπορεί να αποσπάσει προσωρινά την προσοχή μας. Λέγεται, το καλό είναι εχθρός του άριστου! Για τους ακόλουθους του Ιησού, το πιο σπουδαίο πράγμα σ' αυτήν τη ζωή είναι να Τον γνωρίσουμε βαθύτερα και να περπατήσουμε μαζί Του.

Τι είναι αυτό που αποσπά την προσοχή μας περισσότερο; Μήπως είναι ακόμη και η ίδια η διακονία μας για τον Κύριο; Κύριε, δίδαξέ με να Σε αγαπώ περισσότερο από καθετί άλλο στη ζωή μου!

Ο Λόγος του Θεού αξιώνει την άμεση προσοχή σου!

«*Το στόμα του Κυρίου μίλησε*» (Ησα.1:20).

Ο Λόγος του Θεού αξιώνει την προσοχή σου εξ' αιτίας της μεγαλοπρέπειάς Του, αλλά, επιπλέον, θα έπρεπε να σε ελκύει εξ' αιτίας της μεγάλης του σημασίας. Το γεγονός ότι «*Το στόμα του Κυρίου μίλησε*» - δεν είναι μικρό πράγμα. Ο Θεός ποτέ δεν μιλά μάταια. Καμία γραμμή των γραφομένων Του δεν ασχολείται με ασήμαντα καθημερινά πράγματα. Το ότι μπορεί να ξεχαστεί μέσα σε μια ώρα είναι από το θνητό άνθρωπο και όχι από τον αιώνιο Θεό. Όταν ο Κύριος μιλά, ο Λόγος Του είναι Θεϊκός και το νόημά Του είναι Εκείνου που το κατοικητήριό Του είναι η απεραντοσύνη και η αιωνιότητα. Ο Θεός δεν παίζει μαζί σου, Εσύ άνθρωπε θα παίξεις μαζί Του; Θα Του συμπεριφερθείς σαν να ήσουν εσύ; Ο Θεός ασχολείται σοβαρά μαζί σου όταν σου μιλά, εσύ θα Τον ακούσεις σοβαρά;

Σου μιλά για μεγάλα πράγματα σχετικά με την ψυχή σου και το μέλλον της. «Δεν είναι κάτι ασήμαντο για σένα, γιατί αφορά τη ζωή σου». Η αιωνιότητά σου ύπαρξη, η ευτυχία σου ή η μιζέρια σου, εξαρτώνται από την ανταπόκρισή σου σε ό,τι έχει μιλήσει το στόμα του Κυρίου. Όσον αφορά τις αιώνιες αλήθειες Εκείνος επίσης σου μιλά. Προσεύχομαι, να μην είσαι τόσο άσοφος ώστε να κλείσεις τ' αυτιά σου. Μην ενεργείς σα να μην ήταν τίποτα για σένα ο Κύριος και η εμπιστοσύνη Του. Μη μεταχειρίζεσαι το Λόγο του Θεού σαν κάτι δευτερεύον, που μπορεί να έρθει στον ελεύθερό σου χρόνο και να Του δοθεί η αρμόζουσα προσοχή αφού έχεις δώσει προτεραιότητα σε οτιδήποτε άλλο. Βάλε τα όλα στην άκρη και άκουσε με προσοχή το Θεό σου.

Να εξαρτάσαι από αυτό – εάν «το στόμα του Κυρίου μίλησε», υπάρχει μια επείγουσα και πιεστική ανάγκη. Ο

Θεός δε θα μιλούσε, εάν δεν υπήρχε λόγος να το κάνει – Η φωνή Του δείχνει μεγάλη ανάγκη. Σήμερα, εάν ακούσετε τη φωνή Του, ακούστε προσεκτικά. Διότι αξιώνει την άμεση προσοχή μας. Ο Θεός δε μιλά χωρίς κάποιο σπουδαίο λόγο. Και, ω, εσύ που ακούς, να μιλά σ' εσένα με το Λόγο Του, σε παρακαλώ, πίστεψε ότι πρέπει να υπάρχει μια πολύ σημαντική αιτία! Γνωρίζω τι σου λέει ο σατανάς – σου λέει ότι μπορείς να τα καταφέρεις και πολύ καλά μάλιστα χωρίς ν' ακούσεις το Λόγο του Θεού. Ξέρω επίσης, τι σου ψιθυρίζει η σάρκινη καρδιά σου: «Άκουσε τη φωνή της μέριμνας και της ευχαρίστησης. Αλλά μην ακούς το Θεό». Αλλά, ω, εάν το Άγιο Πνεύμα σου διδάξει να είσαι λογικός και να προσκολληθείς στην αληθινή σοφία, θα καταλάβεις ότι το πρώτο πράγμα που χρειάζεσαι να κάνεις είναι να προσέξεις τον Πλάστη σου!

Μπορείς ν' ακούσεις τις φωνές των άλλων, αργότερα. Αλλά τ' αυτιά σου πρέπει πρώτα ν' ακούν το Θεό, γιατί Εκείνος είναι πρώτος, και ό,τι λέει είναι μέγιστης σπουδαιότητας. Χωρίς καθυστέρηση, φροντίζεις να τηρείς πρώτα τις εντολές Του; Χωρίς επιφυλακτικότητα απάντησε στο κάλεσμά Του και πες: **«Μίλησε, Κύριε, ο δούλος Σου ακούει».**

Καμία ασχολία δεν έχει μεγαλύτερη σπουδαιότητα συγκρινόμενη με αυτό – γιατί είναι το μεγαλύτερο απ' όλα. Είναι η ψυχή σου, η δική σου ψυχή, η αιώνια ψυχή σου την οποία αφορά και είναι ο Θεός Σου που σου μιλά. Άκουσέ Τον, σε παρακαλώ. Άκουσε προσεκτικά τι, ο Πλάστης σου, ο Σωτήρας σου, ο καλλίτερος σου Φίλος, έχει να σου πει – «*Μη σκληρύνετε την καρδιά σας, όπως τότε στον παροργισμό*» (Ψαλ.95:8), αλλά «*στρέψτε το αυτί σας, κι ελάτε προς Εμένα, ακούστε, και η ψυχή σας θα ζήσει*» (Ησα.55:3).

Ο Ιησούς μάς γνωρίζει με τ' όνομά μας

«*Τα δικά Του πρόβατα τα φωνάζει με το όνομά τους, και τα βγάζει έξω*» (Ιωα. 10: 3β)

Πόσο καιρό θα άντεχες χωρίς ν' ακούς κάποιον να σε καλεί με τ' όνομά σου; Μια βδομάδα; Μια ώρα; Κατά κάποιο τρόπο, θα περιμένες απελπισμένα κάποιον να μιλήσει κατευθείαν σ' εσένα.

Όταν ο Ιησούς συνάντησε τον Ναθαναήλ, είπε: «*Δέστε, ένας αληθινός Ισραηλίτης, στον οποίο δεν υπάρχει*

δόλος» (Ιωαν. 1:48β). Ο Ναθαναήλ απόρρησε που ο Ιησούς τον γνώριζε χωρίς ποτέ να τον έχει συναντήσει – και η ίδια έκπληξη πιάνει κι' εμάς όταν καταλαβαίνουμε ότι μας γνωρίζει επίσης πολύ καλά. Μας γνωρίζει και μας καλεί με το όνομά μας.

Ο Ιησούς μάς δίνει την ευκαιρία να δούμε και να γνωρίσουμε το Θεό. Αλλά, μας δίνει επίσης και την ευκαιρία να γνωριστούμε από Εκείνον.

Ο Θεός και η Καταιγίδα

«Τι έκανε χθες το βράδυ ο Θεός στην καταιγίδα;» ρώτησε ένα μικρό κορίτσι τον πατέρα της.

Και χωρίς να περιμένει την απάντησή του, απάντησε η ίδια στην ερώτησή της: «Ξέρω. Προετοιμάζε το πρωί!»

Ο Θεός πάντοτε προετοιμάζει τα πρωινά. Έτσι γίνεται και με τις καταιγίδες της ζωής μας. Δεν πρέπει να κρίνουμε το χαρακτήρα του Θεού από τις τραγωδίες της ζωής. Η αγάπη Του, η σοφία Του και η δύναμή Του μπορούν να φέρουν ένα λαμπρό αποτέλεσμα ακόμα και μέσα από την αρνητική εμπειρία μας.

Η Ελίζαμπεθ Έλιοτ φαίνεται ότι είχε κάτι παραπάνω από το να μοιραστεί τα προβλήματα και τη θλίψη της. Όταν ρωτήθηκε πώς κατόρθωνε να ξεπερνάει τα προβλήματα στη ζωή της, απαντούσε ότι λάμβανε βοήθεια από την παντοδυναμία του Θεού. Μου αρέσουν τα λόγια της:

«*Νομίζω ότι κάθε εμπειρία δοκιμίας μάς βάζει μπροστά σ' ένα δίλημμα: 'Εμπιστεύεσαι το Θεό ή όχι;' Ο Θεός μου υπενθυμίζει το Ποιος είναι, και ότι αυτό είναι η βάση της εμπιστοσύνης μου - Ποιος είναι ο Θεός, και όχι τι κάνει ο Θεός ή τι καταλαβαίνω μέσα απ' αυτή την κατάσταση. Και εάν Αυτός είναι ο Θεός, τότε είναι Παντοδύναμος, έχει τον απόλυτο έλεγχο και με αγαπά».*

Η πίστη αναπαύεται πάνω στη βάση τού Ποιός είναι ο Θεός. Η πίστη απλά πιστεύει ότι ο Θεός ξέρει τι κάνει. Το θέλημά Του και η αγάπη Του είναι το ίδιο και το αυτό. Ο Θεός, του οποίου η αγάπη έχει αποκαλυφθεί στον υπέρτατο βαθμό στο Γολγοθά, είναι άξιος εμπιστοσύνης να κάνει όλα να συνεργήσουν για το καλό (Ρωμ.8:28). Πόσο μεγάλη αλήθεια που πρέπει να τη βάλεις σε εφαρμογή στη ζωή σου. Δε θα καταλαβαίνουμε πάντοτε τι συμβαίνει ή γιατί, αλλά θα πρέπει ν' αναπαυθούμε στη γνώση μας για την καλοσύνη του Θεού, στην αξιοπιστία του χαρακτήρα Του, στον ίδιο το Θεό.

Αυτό μπορεί να μοιάζει με σκοτάδι για το νου μας, αλλά είναι λιακάδα για την καρδιά και την ψυχή! Βρίσκω βαθειά ικανοποίηση στο παρακάτω εδάφιο της Αγ. Γραφής: «*Και θα τους οδηγήσω σε μονοπάτια που δεν γνώριζαν, θα κάνω μπροστά τους το σκοτάδι φως, και τα στρεβλά ίσια. Αυτά τα πράγματα θα τους κάνω, και δεν θα τους εγκαταλείψω*» (Ησα.42:16).

Απλά δώσε Του χρόνο!